

Інтернет як засіб пропаганди соціальної відповідальності у підприємницькій діяльності сприяє формуванню іміджу конкретного комерційного підприємства як соціально відповідального (чи навпаки), що зумовлює його місце на ринку товарів і послуг та є важливим чинником впливу в умовах жорсткої конкуренції.

Література:

1. Дафт Р. Л. Менеджмент / Р.Л. Дафт. – СПб: Питер, 2012. – 882 с.
2. Економічна енциклопедія: У трьох томах. – Т.3 / Редкол.: С. В. Мочерний (відпов. ред.) та ін. – К.: Видавничий центр «Академія», 2002. – 952 с.

ПІДГОТОВКА СПЕЦІАЛІСТІВ ДЛЯ СФЕРИ ТУРИЗМУ В УМОВАХ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ТА ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У ГАЛУЗІ ТУРИЗМУ

*Дробши Л.В., к.е.н., доцент,
Карпенко Ю.В., к.е.н.*

*Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет
економіки і торгівлі»*

Туризм нині є найбільш динамічною галуззю світового господарства та джерелом створення нових робочих місць й отримання прибутку. За даними Всесвітньої туристичної організації ООН (UNWTO) вклад туризму у світовий ВВП складає 10%, доля міжнародного туризму – 6% від загального об'єму світового експорту і 30% світового експорту послуг, а загальна кількість робочих місць, що прямо або опосередковано стосуються сфери туризму – 11% [1]. За оцінками фахівців в Україні від функціонування туристичного ринку залежить життєдіяльність більш ніж 50 галузей економіки країни, а також 10-15% її населення. Однак розвиток туризму в Україні гальмується відсутністю комплексної системи державного управління та регулювання туризму в регіонах, повільними темпами інвестування цієї галузі, відсутністю належної інфраструктури, а також недостатньою кількістю висококваліфікованих спеціалістів у цій сфері [2].

Тому в умовах модернізації економіки України та активізації інноваційних процесів у галузі туризму нагальною є потреба в удосконаленні системи підготовки компетентних кадрів для сфери туризму.

Окремі аспекти розвитку туризму і концепції підготовки фахівців для цієї сфери висвітлені у наукових працях вітчизняних і зарубіжних учених: Д.Же. Грейсона, О.П. Дуровича, М.І. Кабушкіна, В.О. Квартальнова, А.А. Любицевої, Г.А. Папіряна, В.А. Полякова, Л.В. Сакуна, Т.І. Ткаченко, Д. Уокера, В.К. Федоренко, О.Д. Чудновського та ін. Однак питання кадрового забезпечення сфери туризму висококваліфікованими спеціалістами та підвищення рівня їх кваліфікації залишаються недостатньо дослідженими.

Метою дослідження є виявлення проблем кадрового забезпечення сфери туризму в умовах модернізації економіки України та активізації інноваційних процесів у туризмі, а також пошук шляхів їх вирішення.

Внаслідок змін в економіці та потреб сучасного ринку праці значно вищими стали вимоги до якості підготовки і рівня кваліфікації фахівців будь-якої галузі національного господарства. Зросла роль людського чинника в економічному зростанні країни, що потребує високого професіоналізму від кожного працівника. Стрімкий розвиток сфери туризму в останнє десятиліття, значне розширення сфер професійної діяльності її працівників потребують нових підходів до підготовки спеціалістів. Нині сферу туризму необхідно забезпечити висококваліфікованими туроператорами, турагентами, менеджерами, гідями-перекладачами, екскурсоводами, спортивними інструкторами, фахівцями туристичного супроводу та професіоналами, які надають туристичні послуги у сфері реклами, перевезення, тимчасового розміщення, екскурсійного, спортивного, розважального і іншого обслуговування. Однак у галузі туризму зараз значна кількість працівників не має відповідної фахової підготовки. Так, за даними Державної служби статистики у 2017 р. лише 42,7% середньооблікової кількості штатних працівників, зайнятих у підприємствах туризму (туроператори і турагенти), мали вищу або середню спеціальну освіту [3]. Також зросла потреба у працівниках, які мають відповідну фахову підготовку та досвід практичної роботи.

Найбільш гострими і не вирішеними проблемами кадрового забезпечення підприємств сфери туризму залишаються: відірваність теоретичної підготовки фахівців від практичної; відсутність зворотного зв'язку між роботодавцями та ВЗО; невідповідність ступеня кваліфікації окремих працівників займаним посадам; недостатня кваліфікація працівників служб управління персоналом туристичних підприємств; низька виконавча та трудова дисципліна працівників; незадовільний морально-психологічний клімат; низький рівень мотивації працівників тощо. Вважаємо, що вдосконаленню процесу підготовки кадрів для сфери туризму слугуватиме модернізація існуючих і розробка нових освітніх стандартів підготовки кваліфікованих кадрів для сфери туризму, підвищення рівня професійної підготовки професорсько-викладацького складу, залучення практиків до освітнього процесу, тісні партнерські зв'язки ВЗО і туристичних підприємств, проходження виробничої практики на тренінгових підприємствах, зміна структури виробничої практики та збільшення її термінів, застосування інноваційних педагогічних технологій [2]. З огляду цього дієвим буде використання компетентнісно-орієнтованого підходу у підготовці майбутніх фахівців для сфери туризму.

Таким чином, основною ціллю розвитку сфери туризму з урахуванням сучасного стану і тенденцій розвитку України на період до 2026 року має стати організація системи якісної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців туристичного супроводу та обслуговування, інших професій сфери туризму [1].

Література:

1. Стратегія розвитку туризму та курортів до 2026 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 березня 2017 р. № 168-р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/168-2017-%D1%80>.

2. Дробыш Л.В., Карпенко Ю.В. Проблемы подготовки специалистов для сферы туризма в условиях модернизации экономики. Эффективность сферы товарного обращения и труда: сборник научных статей III Писаренковских чтений / редкол.: С.Н. Лебедева [и др.]; под науч. ред. канд. экон. наук, доцента Т.В. Гасановой. Гомель: учреждение образования «Белорусский торгово-экономический университет потребительской кооперации», 2017. 196 с.

3. Туристична діяльність у 2011-2017 роках. Статистичний збірник. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publtur_u.htm.

ФІНАНСОВИЙ РИЗИК БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

*Дроботя Я.А., к.е.н., доцент
Полтавська державна аграрна академія*

Діяльність комерційних банківських установ, як і інших господарюючих суб'єктів без сумніву пов'язана із виникненням фінансових ризиків, як систематичних так і несистематичних. Однак, тут необхідно зробити уточнення, яке полягає в тому, що фінансові ризики банківського сектору впливають не лише на комерційні банківські структури, а й на всіх економічних суб'єктів, які взаємодіють з певною конкретною банківською одиницею. А тому вважаємо за доцільне фінансові ризики комерційних банківських установ класифікувати не лише за видами, характером об'єкту, сукупністю досліджуваних інструментів, комплексністю дослідження, джерелами виникнення, фінансовими наслідками, можливістю страхування, передбачення, за ступенем обґрунтованості рішень, а й за впливом даних ризиків на економічних суб'єктів.

На нашу думку, фінансові ризики банківських установ за впливом на економічних суб'єктів необхідно поділити на:

- фінансові ризики властиві комерційним банківським установам;
- фінансові ризики властиві суб'єктам господарювання, які взаємодіють з банківськими установами.

Відповідно вважаємо, що фінансові ризики властиві суб'єктам, які взаємодіють з банківськими установами можуть бути систематичними та несистематичними.

Так, наприклад якщо фінансовий ризик виник в банківській системі вцілому, фінансовий ризик внаслідок підвищення відсоткових ставок пов'язаних з коливанням кон'юнктури фінансового ринку, то даний ризик слід вважати систематичним для суб'єктів економіки, які взаємодіють з банківськими установами.